

El nou Bulli. Natura i país

El passat 28 de gener, Ferran Adrià, Juli Soler i el prestigiós arquitecte Enric Ruiz-Geli presentaven al teatre de Roses, acompanyats per la sempre pencaire i dinàmica alcaldessa, Magda Casamitjana, el que ha de ser el nou projecte del Bulli. Aprofitant que de bon matí havia fet un dels censos habituals d'ocells al parc natural (precisament a cala Montjoi), vaig decidir acostar-m'hi. I no fou en va. Em va enlluernar l'aposta, l'atreviment i la singularitat d'aquest nou referent pioner del que, de ben segur, serà l'encaix idoni de la creativitat, el territori i la gastronomia a través dels anhels creadors de l'actualment millor restaurant del món.

Sovint sentim missatges als mitjans, en veu dels governants, en boca de les institucions o en articles al món universitari, sobre la necessitat de revertir l'actual model econòmic i turístic, fent possible iniciatives harmòniques amb l'entorn, consonants amb el paisatge, que consolidin un turisme desestacionalitzat i de qualitat (en absolut elitista segons els nous horitzons de l'innovador projecte). Aquest n'és un. Aquest és el paradigma que fa de clau de volta a tots aquests elements que tant necessita la nostra societat, el nostre país, el nostre model. Una iniciativa capaç d'aportar feina especialitzada a creadors, recerca a investigadors, oportunitats a joves talents. Una proposta que té en la sostenibilitat el seu referent, que preveu minimitzar el possible impacte, tot unint parc natural amb desenvolupament, tot integrant construcció amb geologia, flora i entorn, sota el guiatge de Ruiz-Geli, que aposta pels nous conceptes d'arquitectura ambiental i viva. En definitiva, un projecte que escamparà als quatre vents els valors, les singularitats i els atractius de la nostra terra, del Parc Natural del Cap de Creus, de Roses, de la Costa Brava, de Catalunya.

Des de fa 22 anys volto pel cap de Creus, descobrint-ne les seves meravelles primer com a vailet, organitzant campaments de natura per a mainada més tard, recollint firmes als anys noranta perquè fos declarat parc natural, editant llibres de rutes de descoberta del massís o fent seguiment de la fauna pel mateix parc natural. Me'l conec i me l'estimo. Com em conec i m'estimo cala Montjoi, on faig transsectes de seguiment faunístic des de fa deu anys de forma ininterrompuda. La vall de Montjoi és deliciosa, esplèndida. És l'essència destil·lada de mediterraneïtat, on el brunzir de les abelles als ruscs de Montjoi de Dalt branda al suau oreig de la tramuntana que amb prou feines hi fa gronxar els romanins, gatoses i argelagues. Hi romanen els pocs peus de garrofers que trobem al massís, i hi conviuen ducs i dragons rosats, suros i ametllers, teixons i alguna de les darreres tortugues del parc. I, tanmateix, sóc perfectament conscient de la importància del projecte i no només de la seva mínima petjada ambiental, sinó del seu impacte positiu.

Encaixar en aquest entorn serà el repte de l'equip de Ruiz-Geli, amb la genialitat d'Adrià, amb la solvència de Juli Soler. Aprofitar els elements del paisatge per donar-los a conèixer, des de les escòrpores i garotes del ric mar de biodiversitat

que és el fons marí dels alguers de posidònia entre Montjoi, la Pelosa i Norfeu, fins a la mel dels bucs del capdamunt de la vall, passant pel vi, l'oli d'oliva i les ametlles, els espàrrecs que hi neixen a cabassos i el suro com a element identitari d'un paisatge; vehiculant l'atractiu per als visitants, fent d'ambaixadors al món d'un territori que ha sabut apostar per la protecció, herència del passat, llegat que mantindrem pel futur; aprofitant que és un parc natural, el qual no només ha de fer possible aquest encaix, sinó que ha d'utilitzar-lo com a reclam per donar-se encara més a conèixer, fer-se'l seu, com a oportunitat que no pot passar de llarg en un país mancat d'iniciatives tan pioneres i històriques com la present. Aquest és, efectivament, un immillorable paradigma de com casar interessos, de com fer país sense desfer natura, de com potenciar el nostre territori sense sacrificar-ne l'essència, de com, en moments de crisi, aportar el valor afegit que sempre reclamem a la iniciativa privada. Per molts anys al Bulli, i gràcies per haver confiat en el cap de Creus, en el nostre paisatge, en la nostra terra, en el nostre país

(*) Biòleg

Publicat a:

- El Punt Barcelona 02-02-2011 Pàgina 18
- El Punt Barcelonès Nord 02-02-2011 Pàgina 18
- El Punt Camp de Tarragona i Terres de l'Ebre 02-02-2011 Pàgina 18
- El Punt Comarques Gironines 02-02-2011 Pàgina 22
- El Punt Maresme 02-02-2011 Pàgina 18
- El Punt Penedès 02-02-2011 Pàgina 18
- El Punt Vallès Occidental 02-02-2011 Pàgina 18

Font del document:

http://www.elpunt.cat/noticia/article/7-vista/8-articles/364569-el-nou-bulli-natura-i-pais.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesOpini%C3%B3&utm_source=rss&utm_medium=mesOpini%C3%B3&utm_campaign=rss